

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 12. 2. 1919, sp. zn. R II 14/19

Číslo: 51/1919

Právní věta:

Usnesení, vyhovujícím návrhu na povolení pojištění důkazů, nemůže býti odporováno opravným prostředkem, třeba vydáno bylo teprve druhou stolicí.

Ku zmatečnosti, vzešlé v nižší stoličce, může vyšší stolice přihlédnouti pouze tehdy, doví-li se o ní za příležitosti opravného prostředku podle zákona přípustného.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 12.02.1919

Spisová značka: R II 14/19

Číslo rozhodnutí: 51

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Návrhu na povolení pojištění důkazu dvěma svědky věku již valně pokročilého pro zamýšlený spor proti obci B o tom, že jí nepřísluší právě jízdy přes pozemky navrhovatelovy, prvý soudce (okresní soud v Tišnově) nevyhověl, poněvadž se bude ve sporu, jež navrhovatel proti obci zahájiti zamýšlí, jednati o veřejnost cesty, k tomu však jsou povolány nikoliv soudy, nýbrž pouze správní úřady, pročež soud ani k povolení pojištění důkazů pro tento spor povolán není.

Rekursní soud (zemský soud v Brně) vyhověl návrhu.

Důvody:

Navrhovatel chce užiti zmíněných důkazů, jež si chce pojistiti, ve sporu s obcí B o tom, že jí nepřísluší právo vozní cesty přes pozemky, které jsou dle tvrzení jemu knihovně připsány a tedy jeho soukromým vlastnictvím. Bude se tedy v zamýšleném sporu jednati o otázku čistě soukromoprávní (actio negatoria). Na tom nic nemění, bude-li ve sporu namítáno, že dotyčná cesta jest veřejná a přijde-li následkem toho ve sporu zamýšleném i tato otázka na přetřes. Okolnost tato mohla by případně vésti toliko ku přerušení řízení, čím by pak výslech svědků ve sporu zahájeném byl ovšem oddálen.

Nejvyšší soud odmítl odvolací rekurs obce B jako nepřipustný.

Důvody:

Podle § 386 odst. 4 c. ř. s. nemůže usnesení, vyhovující návrhu na povolení pojištění důkazů, v odpor vzato býti opravným prostředkem. Zákon nerozeznává, povolil-li pojištění důkazů soud první stolice či teprve soud stolice druhé. Zde povolil pojištění důkazů soud rekursní změniv usnesení prvního soudu, jež návrh na povolení pojištění důkazů zamítl. Dovolací rekurs jest tedy nepřipustný. K názoru projevenému v dovolacím rekursu, že jest tento přípustný přes poslední odstavec § 386 c. ř. s., ježto prý jde o otázku zmatečnosti povoleného řízení, k níž má dle § 42 j. n. přihlédnouti i vyšší soud v každém stadiu řízení, přisvědčiti nelze. Neboť jest ovšem pravda, že ke zmatečnosti přihlédnouti sluší i vyššímu soudu v každém stadiu řízení, to však předpokládá vždy, že vyšší soud o zmatečnosti nabude vědomosti, vyřizuje opravný prostředek formálně přípustný. Není-li tu takovéhoho dle zákona přípustného opravného prostředku, odňata jest tím vyššímu soudu možnost, obíratí se věcí samou, i nelze již zmatečnost řízení, byť byla nastala, napravití. Zde jest tomu tak, soud třetí stolice shledav, že dovolací rekurs jest dle § 386 odst. 4 c. ř. s. nepřipustný, musil jej odmítnouti a neměl již po zákonu možnost, aby zkoumal, zda řízení jest zmateční čili nikoliv.